

KUPUJTE VOJNE BONDE!
Najstarejši slovenski dnevnik v Ohio
★ Oglasi v tem listu so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

KUPUJTE VOJNE BONDE!
The Oldest Slovene Daily in Ohio
★ Best Advertising Medium

VOL. XXVIII.—LETO XXVIII.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), SEPTEMBER 5, 1945

ŠTEVILKA (NUMBER) 206

Zavezniška vojaška vlada v Italiji preganja komuniste

MILAN, 30. avgusta — (O. N. A.) — V Italiji se širijo obtožbe proti zavezniški vojaški vladi, češ, da zatira komunistične organizacije in z nedemokratskimi metodami podpira monarhistične kroge v severni Italiji. Vaš korespondent se je podal včeraj v Novaro, želeč dognati koliko je resnice na nekaterih govorih in dolžitvah proti zavezniški vojaški vladi, da upotrebljava agente provokatorje v svojo kampanje proti "rdečim."

Zupan Mescatelli, ki je bil eden partizanskih prvakov in je komunist, je izjavil, da je bila dvojica njegovih prejšnjih pobočnikov aretirana in vržena v zapor—in to brez vsakega zaslišanja ali tudi obtožbe, s strani zavezniške vojaške vlade. Videl sem, da je Mescatelli ves zbehan radi tega sovražnega nastopanja, ki ni posledica njegovega poslovanja kot zupan, temveč le oena, katero mora plačati za to, ker je komunist. Zaposil sem bil interview z inženjrom Murchie-jem, pokrajinskim komisarjem vojaške vlade v Nevary, a sem dobil odgovor, da moram dobiti najprej dovoljenje polkov. Thomasa v

Stavke ustavile produkcijo avtomobilov v Detroitu

DETROIT, 4. sept.—Danes je bilo na stavki okrog 20,000 mož v avtomobilski industriji, kot rezultat unijskih pritožb, ki so se nakopičile tekom treh let vojne. Delo na novih avtomobilih se je ustavilo v sedmih tovarnah Briggs Manufacturing Co. in v štirih oddelkih Hudson Motor Company.

Istočasno je Ford Co. ustavila produkcijo v svoji velikanski tovarni v River Rouge in v podružnicah v Edgewater, N. J., Louisville, Ky., in v Dallas, Tex.

Zastopniki CIO unije so danes izjavili, da je v Briggs in Hudson obratih nehala z delom 11,000 mož, in da so delavci šli na stavko, ker uprava noče ničesar ukreniti glede pritožb, ki so se nabrale tekom zadnjih treh let.

MRS. MERVAR POZDRAVLJA
Iz Colorado Springs, Colo., kamor se je podala z avtom iz Puebla, kjer je obiskala svoje domače, pošilja najlepše pozdrave Mrs. Johanna Mervar z Wade Park Ave. Mrs. Mervar je delegatinja na konvenciji ZSZ.

MOŽJE S 45 POINTI NE BODO POSLANI NA SLUŽBO PREKO MORJA

WASHINGTON, 4. sept.—Armada je noč podala garancijo, da okrog 665,000 starejših vojakov, ki imajo večje število službenih pointov, ne bodo poslani na okupacijsko službo preko morja.

Nadajnih 1,100,000 mož, ki so upravičeni do takojšnjega odpusta, istotako ne bo poslanih preko morja, ali pa se lahko vrnejo domov, ako se nahajajo preko morja.

Po novi odredbi armada ne bo pošiljala na prekomorsko službo mož, ki so imeli 12. maja 45 službenih točk, ali ki so 37 let stari; dalje oni, ki so stari 34 do 36 let in imajo za seboj eno leto vojaške službe.

IZ EVROPE JE PRIŠLO DO ZDAJ 1,058,455 MOŽ

PARIZ, 4. sept.—Uradno se poroča, da je do 28. avgusta odpotoval nazaj v Zedinjene države 1,058,455 ameriških vojakov, ki so se nahajali v Evropi, ko je Nemčija kapitulirala. Ameriška armada v Evropi je tedaj štela 3,070,000 mož.

Ameriške čete bodo v soboto okupirale japonsko prestolico

200,000 žensk in otrok umorjenih v nacijski kampi

BAD OEYNHAUSEN, Nemčija, 4. septembra.—Francoska komisija za vojne zločine je danes aretirala dve ženski člani SS četnikov v notoričnem koncentracijskem taboru v Ravensbrücku in je iz njunih ust slišala izpoved, da je bilo tamkaj tekom vojne umorjenih 200,000 žensk in otrok.

Omenjeno taborišče se je nahajalo severovzhodno od Berlina.

Ženski sta izpovedali, da so jetnice, ki so prišle ob um, bile prisiljene stati 24 ur do vratu v vodi in da se je vsak dan vlekle trupla iz vode.

V omenjenem taborišču se je nahajalo na tisoče francoskih žensk in deklet.

MacArthur ni naznanil načrta za formalen vstop v Tokio; nad otokom Wake zopet plapolala ameriška zastava

Glavni stan gen. MacArthurja v Jokohami je naznanil, da bodo ameriške čete v soboto okupirale Tokio, in sicer je bila ta naloga poverjena prvi kavalerijski diviziji, kateri poveljuje gen. William C. Chase, ki je bila tudi prva ameriška edinica, ki je okupirala Manilo.

GEN. JAMAŠITA NI ZADOVOLJEN Z JEČO; ZANIKUJE OKRUTNOSTI

MANILA, 4. septembra.—Gen. Jamašito, "japonski tiger", ki se je včeraj predal s svojo posadko 40,000 mož, je danes močno protestiral proti ječi, kjer se nahaja z ostalimi japonskimi visokimi častniki, češ, da se ga je zaprlo med "navadne" civilne jetnike, morlice in roparje.

Ko se ga je zagotovilo, da se postopa z njim popolnoma v soglasju z genevsko pogodbo, je rekel, da tega ne veruje.

Nekdaj oholi japonski militarist je tudi odločno zanikal, da mu je kaj znano o okrutnostih, katerim so bili izpostavljeni ameriški vojaki, ki so padli v japonsko ujetništvo.

JIMMY STEWART SE JE VRNIL IZ EVROPE

NEW YORK—V soboto se je vrnil iz Evrope filmski igralec James Stewart, ki je tekom vse vojne služil pri zračni sili kot pilot in se udeležil mnogih napadov na tarče v Nemčiji. Postal je polkovnik. Ko je stopil iz ladje, ga je pozdravila velika množica ljudstva.

SEJA IN ZABAVA

Nočjo ob 7:30 uri se vrši seja društva "Carniola Hive" št. 493 T.M. v navadnih prostorih. Prošene so vse članice, da se vdeležijo te važne seje, ker po seji bo malo zabave, na katero se tudi vabi prijateljice.

VAJE MLAD. PEV. ZBORA

Vse članice mlad. pev. zbora S.D.D. se opozarja, da se bodo vaje za igro vršile vsak torek in petek, vaje za petje pa vsak četrtek.

V ujetniških taborih na Japonskem je umrlo 23,000 ameriških vojakov

TOKIJSKI ZALIV, 2. sept.—Neki ameriški zdravnik je danes izjavil, da je od 30,000 ameriških vojakov, ki so se nahajali v japonskih taborih za vojne ujetnike, umrlo najmanj 23,000 mož, ki so vzeli konec od lakote, zanemarjenosti, okrutnosti in sadističnih "zdravniških eksperimentov."

Zdravnik, ki je podal to izjavo, je dr. Mack Leonard Gottlieb iz New Yorka, ki je v decembru 1941 na Guam padel Japoncem v roke in se je nahajal v ujetništvu do sedaj.

Dr. Harold W. Keschnor, doma iz New Yorka, je rekel, da je samo ujetnikov, ki so jih Japonci zajeli na Bataanu, umrlo 5,000 mož. Oba zdravnika sta

Novice iz Jugoslavije

(Iz urada Slovenskega ameriškega narodnega sveta)

Lakota proti Jugoslaviji

Ameriški poročevalec John Gibbons poroča iz Beograda 27. avgusta:

"V Jugoslaviji je resno pomanjkanje živin. V nekaterih zapadnih delih dežele je vsled pomanjkanja nastala lakota. V hotelu v Ljubljani, kjer sem stanoval, so servirali mesto čaja ali kave neko tekočino iz robid, ki je brez vsakega okusa. Bilo ni masla niti margarina in kosilo iz same zelenjave smo jedli brez kruha. Dnevni odmerki kruha v Ljubljani so po 150 gramov na osebo. To resno situacijo je rešila obilica zelenjave in sadja.

"V zapadnih delih, ki so bili glavna arena osvobodilne vojne, je vsaka četrta kmetijska porušenost. Zaporedni vdori Nemcev in kvizlinških čet so oropali deželo skoraj vse živine. Vsled stalne nezadostne hrane se je strašno razširila jetika in umrljivost otrok znatno poskočila.

"V Vojvodini, ki je pšenična žitnica Jugoslavije, bo letošnji pridelek samo polovico normalen. Z veliko kampanjo se je Titovi vladi posrečilo posejati normalno količino koruze, toda pomanjkanje gnojil, traktorjev in poljedelske živine za dobro oranje pomeni, da pridelek ne bo normalen.

Vlada pošilja živeče na zapad iz manj prizadetih krajev na vzhodu. Sovjetska zveza je pomagala z žitom in komisija UNRRA-e v Beogradu si prizadeva na vse možne načine, da lajša trpljenje lačnega naroda.

Wilfred Johns, pooblaščen načelnik UNRRA-e v Beogradu mi je povedal: Obstajajo cele kotline stradanja. V Liki živijo ljudje od trave. Bojim se, da bodo to zimo od gladi umrli. Prva potreba za zdravje je transportacija. Imeti moramo tovorne avtomobile.

Po njegovi izjavi se bo potrebovalo do septembra najmanj 6,000 truckov, toda prejetih je bilo komaj nekaj nad 1000. Jugoslovanska vlada je pomagala s tem, da je dala UNRRA-i na

razpolago 1000 vojaških kamionov. "Ali bi lakota bila preprečena, če bi imeli zadosti transportacije?" sem vprašal Johna. "Da," je odgovoril, "prepričan sem, da bi lakote preprečili, če dobimo truke." Položaje je namreč tak, da če bi zaloge, ki čakajo v Dalmaciji, bile prepeljane v notranjščino, bi se rešilo na tisoče življenj prihodnjim zimo. Na podlagi vseh poročil se nahaja v Italiji, ne daleč od tu, na tisoče zavezniških vojaških truckov. Ker je sedaj vojna na vzhodu končana, ta vozila ne bodo več služila vojaškim potrebam. Kaj prepelje, da nekaj tisoč teh truckov ni transferiranih v Jugoslavijo? (Opomba tajništva: Ameriški listi so poročali 28. avgusta, da so zavezniške oblasti izročile 22,000 teh truckov Italiji.) Tragična ironija tega žalostnega položaja je, da je bila zapadna Jugoslavija tista, ki je nudila zavetje jugoslovanskim partizanom, ki je dala svoje sinove in hčere partizanski vojski, ki je v najtemnejših urah Evrope zastavljala številne nemške divizije. Sedaj pa ta narod strada, ker primanjkuje transporta. "Vladni voditelji, cerkveni dostojanstveniki in preprosti državljani, s komurkoli sem se pogovarjal — vsi čutiijo, da je Jugoslavija zaslužila pomoč. Vsi pričakujejo pomoč."

Polletna seja gl. odbora SANS-a

Polletna seja vseh SANSovih odborov — eksekutivnega, širšega, nadzornega ter častnega — se bo vršila v soboto 15. septembra 1945 v Bergerjevi dvorani, 2653 So. Lawndale Avenue, Chicago, Ill. Sklicana je na podlagi določil SANSovih pravil, da se šestmesečne seje vseh odborov vršijo dvakrat na leto, med 1. januarjem in 15. marcem ter med 1. julijem in 15. septembrom. Vsi glavni odborniki SANS-a so vabljani na to zborovanje. Mirko G. Kuhel, tajnik.

Mestne novice

Sportnik šel v smrt

V soboto je bilo iz jezera na vzhodni strani potegneno truplo 39-letnega Lewisa Mumaw-a, ki je bil tajnik clevelandskega športnega kluba "Indians," v kratkem pa je imel nastopiti na službo upravnika v "Areni," kjer se vršijo vse velike športne priredbe v Clevelandu. Mrliški ogledelec je izjavil, da je Mumaw izvršil samomor. Njegova žena pravi, da je bil mož očividno v skrbeh radi službe, katero je imel nastopiti, ampak je rekla, da ne ve, zakaj. Dvojica je bila poročena deset let in ni imela otrok.

GLEDE PAKETOV

Kot je že bilo sporočeno, se sedaj lahko pošlje pakete z raznimi potrebščinami v staro domovino. Poštne oblasti sprejmejo za odpremo pakete, ki ne tehtajo več kot 11 funtov in paketa stane \$1.83. Dimenzija paketa ne sme presegati 18 inčev v dolžini ali 42 inčev naokoli. Kdor hoče poslati pakete, naprimer kavo, konzerve, sušeno sadje, itd., katere imajo v tovarni, si jih lahko naroči pri August Kollandru, 6419 St. Clair Ave., kjer dobite v to svrhu tudi nadaljnja pojasnila.

IZ CALIFORNIJE

Na obisk v Cleveland za tri tedne sta prišla Mrs. Anna Zelen, in hči Emily iz Los Angeles, Calif. Tu se nahajata pri E. 114 St. Mrs. Anna Molek, 3598 E. 114 St. Zagorec je doma v Zelimo jima obilo zabave in raznih tropskih!

IZ DOMOVINE

Mr. in Mrs. Frank Sezon, p. d. Ivan Tekavc, 170 Liberty St., Geneva, O., sta prejela bratov iz vasi Otonica, da so prišli na brat Alojz umrl. Mrs. Sezon, preje Mary Kuvic, je tudi prejela brzojavice jo lahko obiščejo, mi ji pa želimo skorajšnje okrevanje!

STANOVALCI PROTI TOVARNI

Pred nedavnim je bilo v Enakopravnosti poročano, da so se prebivalci okolice E. 64 St. zbrali skupaj, da pri oblasteh protestirajo proti nameravani izdajanju dovoljenja za rabo posestva na 1076-78 E. 64 St. za tovarno. Do sedaj se je tu nahajala garaža. Vso zadevo ima zdaj v rokah odvetnik, ker dotična okolica je odločena za rezidenčno ter se je ne more spremeniti brez posebnega dovoljenja.

Stavke v Clevelandu

Včeraj so piketi pred tovarnami Parker Appliance Co. in Murray-Ohio ustavili vse delo. V obeh tovarnah so delavci že prošli teden zastavkali radi nesoglasja, ki je nastalo glede seniornosti.

Vročina ne odneha

Včeraj je bil zopet vroč dan v Clevelandu. Živo srebro je splezalo do 88. stopinje. In danes, pravi vremenski prerok, bo še bolj vroče.

40-LETNICA ZAKONA

Danes praznujeta 40-letnico svojega srečnega zakonskega življenja Mr. in Mrs. Frank in Antonia Wess, z Arcade Ave. Sorodniki, prijatelji in znanci jima izrekajo k temu dogodku najlepše čestitke, h katerim se pridružujemo tudi mi in jubilatoma kličemo: "Vse najboljšo, da bi zdrava in vesela obhajala zlati jubilej!"

NA DOMU

Poznani rojak Peter Malovasič se je vrnil iz Glenville bolnišnice na svoj dom, 391 E. 162 St., kjer ga prijatelji sedaj lahko obiščejo.

BOLEZEN

Pod zdravniško oskrbo se nahaja na svojem domu Mrs. Jennie Brodnik, 1324 Giddings Rd., ki je nagloma zbolela. Prijateljice jo lahko obiščejo, mi ji pa želimo skorajšnje okrevanje!

ENAKOPRAVNOST

Najlepše je na zemlji

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
 6231 ST. CLAIR AVENUE - HENDERSON 6311-12
 Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES - SCIENCE NAROCNINI

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
 (For raznašalca v Cleveland in po pošti izven mesta):
 For One Year - (Za celo leto) \$6.50
 For Half Year - (Za pol leta) 3.50
 For 3 Months - (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
 (Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
 For One Year - (Za celo leto) \$7.50
 For Half Year - (Za pol leta) 4.00
 For 3 Months - (Za 3 mesece) 2.35

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
 (Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
 For One Year - (Za celo leto) \$8.00
 For Half Year - (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

Harold J. Laski (O. N. A.):

OB KONCU VOJNE

Japonska predaja je končala vsesplošni spopad, ki predstavlja najstrahotnejšo tragedijo modernih časov. Svet je materijalno upustošeno, duševno iz ravnovesja in moralno zbežano. Vse vrednote, s katerimi smo bili vajeni računati, so uničene in vodstvo človeštva je prešlo v roke poeincev . . . in to vodstvo razpolaga s silami, ki človeštvu sploh niso bile znane do zdaj. Z atomsko bombo smo stopili v dobo, v kateri bomo morali postati pametni ali pa za vedno priznati, da smo nesposobni zajamčiti ljudstvu ono varnost in srečo, do katere imajo pravico.

Dosegli smo zmago, o kateri ne more biti nobenega dvoma. V rokah imamo sredstva, da do zadnjega jasno pokazemo, kaj ta zmaga pomeni. Vodilna oblast zedinjenih narodov ne more propasti drugače kot radi njihove lastne nespameti, neodločnosti ali razdvojenosti.

Zdaj je torej prišel čas, da pričnemo veliki eksperiment miru. V kratkem bo zima. Z njo bo nastopil čas, ko se bo pokazalo, ali je bilo osvobodjenje mnogih narodov le roganje. Moralna in intelektualna zmešnjava na svetu je velika: Vzgoja je zastala ponekod, a drugje groze bolezni. Ljudstva so trudna in izčrpana. Osnovna je zdaj postala potreba, da začnemo ustvarjati in da nehamo misliti le na uničenje.

S to vojno se je povzpela na svoj višek velikanska socialna revolucija, ki je bila neizogibna radi nepopolnega miru, katerega smo ustvarili po zadnji vojni. Milijoni so se z navdušenjem oklenili novih idej, katerih ne bodo več opustili. Mogoče je, da bo v nekaterih krogih naše družbe ta revolucija izvedena s pristankom naroda. Toda priznati si moramo samim sebi, da bo to le izjema. Preveč je krogov in krajev, kjer je izkoriščanje drugih tako globoko vkoreninjeno, da bo le odločno rezanje pomagalo. Tam bo vzvalovalo nasilje in nikdo ne more vedeti, kje se bodo ti valovi ustavili, niti, ali bo zlomljenim verigam suženjstva sledila nova nesvoboda ali ne . . .

Ena najhujših posledic vojne je ta, da nas navaja dvomiti o močnosti pristanka in privoljenja v spremembe. Vojna spravi ljudi v razpoloženje, v katerem je videti nasilje najbolj pripravno sredstvo za izvedbo zaželenih novotarij. Jasno je, da velja to za vse slučaje, v katerih je videti prepad med nasprotnimi zahtevami preglobok, da bi ga bilo mogoče presotiti na podlagi svobodnih razprav. Tako je bilo v Franciji leta 1789 in v Rusiji leta 1917. Jasno pa je tudi, da so narodi, ki poskusijo svojo revolucijo, a je ne morejo izvesti, v nevarnosti še hujšega suženjstva kot prej. Tudi ako se revolucija posreči, utegne biti njena zmaga tako ozka, da bo videti svoboda, za katero se je narod boril, novim idealom nevarna, in zategadelj neželjena.

Največja nevarnost naše dobe je ravno ta. Vojne razmere so to nevarnost poostriale, ker so navadile narod na nasilje kot sredstvo vladanja. Preokret nastopa z nasiljem proti zunanjemu sovražnosti je lahek do nastopa proti notranjemu sovražniku.

Ravnovesje našega sveta je nestalno — kolebamo med pametjo in norostjo. Eksplozija atomske bombe in brezkončne možnosti, katere nam oznanja, nam grozi zatemniti še zadnji drobec treznosti. Pomislimo na to, da nobena vlada ne bi bila nikdar posvetila pametnim ciljem razvoja teh ogromnih svot, ki so nas privedle do tega orožja. Razvojne možnosti, katere nudi sprostitve atomske energije, so le postranski rezultati, mogli bi reči odpadki vojaške vrednosti atomske bombe.

Ako hočemo, da se uresničijo te progresivne možnosti, ki so še zakopane v razbijanju atoma, je končni prehod iz vojne v mir zares zadeva največje nujnosti.

Svetovna vojna je že trajala predolgo. Ako ne bomo zelo pazili in se čuvali, bomo izgubili vse svobodščine — posebno, ako nameravamo nadaljevati borbo, da jih dosežemo. Vojna zahteva zase toliko žrtev, da utegne, ako bi se nadaljevala, prinesiti s seboj dobo, v kateri bodo žrtve postale cilj, pamet pa suženj blaznosti.

Ako pa bomo prišli do tega, utegne biti res, da se bomo nahajali prav na pragu nekega novega in strašnega razdobja teme in barbarstva.

Se smo živi! Start se je torej posrečil in so bili pomisleki, s katerimi nas je strašil profesor Godard, res samo zavist tekmeča, ki sam še ni bil pripravljen. Blaznost je imenoval naše potovanje na Mars v taki raketni podrtiji. Moji številni prijatelji, znanci in seveda tudi sorodniki so imenovali ta podvig udeležbo pri samomoru. Škoda, da jim ne morem poslati razglednice.

Tudi naša radio postaja ne deluje. Mogoče naši ljudje ne znajo ravnati z aparati, ali pa je Heavisideova plast v visoki atmosferi res nepropustna za električne valove. Majer pravi, da je bila zveza z zemljo dobra samo nekaj minut, potlej pa kakor da bi odrezal. Marsovcem pošiljamo neprestano brezžične klice, ali živa duša se ne odzove. Nemara je tudi njihov planet oklenjen v nepropusten plašč.

Vsakdo izmed nas vsemirskih letalcev piše svoj dnevnik. Nekateri službeno, večina pa zato, ker se spodobijo, saj smo zdaj vsi tolikanj "prominentni" ljudje. Zakaj bi ne pisal tudi jaz. Recimo "dnevnik izgubljenca v vsemirju". Nedvomno so listi mnogo in ganljivo pisali o poslovljivi svečanosti. Zanimivo bi bilo čitati tiste sestavke. Glavni posel potnikov je itak čitanje listov.

Sprva smo imeli obilo posla. Zdaj pa je prava brzina dosežena, raketa naravnana v pravo smer in nič na svetu nas ne more vreči s prave poti. Brzino bomo množili s časom, pa bo pot na Mars opravljena. Vprašanje je samo, kam s časom, ki ga je tolikšna brezkončnost še pred nami. Ko bosta naša znanstvenika končala svoje beležke, bomo nemara nekoliko kvartali. Matematik Koder je puščoba. Pravi, da primitivne kombinacije, ki jih dopušča ta igra, niso dovolj kapricirana hrana za njegove matematično ustrojene možgane. Zdi se mi, da se za tem skriva samo bojazen za denarce, ki bi jih utegnili zgubiti.

Druga dne . . . Živimo brez koledarja. Za nas ni ne dni ne noči, ali bolje: vsi dnevi so si podobni kakor jajce jajcu. Sicer je pa v kabini kar prijetno, skoraj kakor v spalnem vagonu, samo da ni nikjer postaje, kjer bi stopil venkaj, da bi si malce razmaja odrevenele noge.

Na kemični zrak sem se navadil. Sprva je res dišalo kakor v kemičnem laboratoriju, kar dokazuje, da je nos vendarle občutljivejši od kemične analize. Zdaj vdihavam naše teoretično brezhibno ozračje kakor vsak znosen zrak, toda zlic temu bi mi bil desetkrat ljubši vzduh po bencinu z naših cest.

Razvedrila nam manjka. Prve dni smo se morali postavljati v vrsto pred daljnogledom, zdaj pa še ne pogleda nobeden več proti zemlji. Uh, ta zemlja! Kar smešna je videti iz te oddaljenosti. Zvezdnato nebo je res čudovito lepo, ali slednjič je vse prav tako kakor v planetariju; človek se ga naveliča.

Spoznanje, da je zemlja opasana z obročem kakor planet Saturn, je bila za nas velikanska senzacija. Profesor Koder se spet hvali, da je to že predvideval. Luna od zadaj ni videti dosti drugačna kakor s sprednje strani, ki jo poznamo na zemlji. Kaj prida novega do Marsa najbrže ne bomo več videli. Potovanje bo trajalo še 28 mesecev. Kar zdi se mi, da se bo tudi profesor Koder še vdal kartam.

Zgubitev teže je zares najbolj zabavna stvar pod soncem. Sreča, da je prišlo vse tako polagoma, sicer bi ne bilo moč vzdržati. Vsemirске bolezni nimamo. Organ za ravnovesje imamo v ravnotežju in ne čutimo ne omotice ne slabosti. Toda, da so postale vse reči in naša telesa tako lahka, je pa kar ostudno. Obutek mišične sile se nam

reč ni prilagodil splošnemu zmanjšanju teže. Če iztegнем roko, prav gotovo kaj prevrnem in če skušam prav polagoma vstati, šinem zmerom do stropa. Nikjer ne najdeš opore. Premikamo se kakor pod časovnim mikroskopom v filmu. Sprva nas je zabavalo, če se je kateremu zmuznil krožnik iz rok, ko je padal lahko kakor svilen papir, toda počasi postane človeku tako metaljčkovo življenje nadležno. Posebno sitno je z obleko. Rokavi so ti povsod na poti in hlače mahajo na bedrih, kakor da bi bile iz cenenegega patima.

Naše životarenje je vse prej kakor lepo. Vsi smo nataktnjeni in neprijazni. Brez najmanjšega povoda začenjamo prepire. Matematik se je zaradi praznega niča sprl z Majerjem in zdaj se več ne pogledata. Mnogo si itak ne vemo več povedati. Če še kdo katero zine, samo premleva že stokrat povedane stvari. Zato parajši molčimo. Svinčeni molk, ki nas pritiska, pa vendarle še ni tako neprijeten kakor zavest, da smo za vedno navezani drug na drugega. Najzlobnejša tašča bi mi bila prijetejša od mojih tovarišev. Oh, kako prijazni ljudje so bili na zemlji.

Tovariši ravnajo z menoj kakor s paglavcem. Nihče se več ne spomni, koliko denarja sem žrtvoval za ta podvig. Če ne bi bilo mojega denarja, bi zdaj še vsi tičali v svojih laboratorijih in bi jim ne bilo treba grizti se med seboj. Saj mi ni žal denarja, ko mi itak ne bi dosti koristil. Drugi si grade zanj luksuzne jahte, meni je bila pač ljubša vsemirski ladja. Zelen sem si nekaj povsem novega, ne sluteč kakšno neumnost si bom skuhal. In na celi ladji niti enih vrat, da bi jih človek jezno zaploputnil.

Profesorja Modroviča sem še enkrat natanko izprašal, kaj se nam prav za prav obeta na Marsu. Poprej ga je bila sama gorečnost. Veroval je Marsovce, ki so kulturno za tisoče let pred nami. Zdaj gleda na vse svoje hipoteze z docela iztrenjenimi očmi. Tam, kjer je na Marsu "najlepše", mora biti nekako tako kakor v sibirskih tundrah o mraku. Poleti utegne biti na soncu 20 stopinj, ponoči pa zmrzuje. Torej bo treba še avgusta nositi kožuh. Zrak je redek in tla naglo izžarjajo toploto.

Veseli me edino, da je na Marsu tudi voda. Ni ne rek ne jezer, ali vsaj rose se bo dobiilo, prave sveže vodice, mesto neokusne luže, ki jo pijemo zdaj. Voda, ki jo vozimo s seboj, je sicer res destilirana, filtrirana in z ultravioličastimi žarki obsevana ter na vse načine požalhtajena, toda zmerom ista, že desetkrat pretočena skozi naše želodce, da se nam kar gabi. Sicer pijemo tudi na zemlji zmerom isto vodo, ki se v večnem krogotoku povrača v cevi naših vodovodov, toda na vsemirski ladji je ta krogotok prekratek in preočiten. Naj bo še tako destilirana, vendar se mi želodec obrača pri misli, da se je tale voda, s katero se mislim zdajje umiti, že enkrat pretočila skozi telo profesorja Kodra. Pijemo za enkrat še svežo vodo, toda kmalu nam bo tudi za žejo ostala sama pretočina. Mrrrrr . . .

Preleteli smo že popolnoma iz območja zemeljske privlačnosti. Vse reči vise v prostoru. Od tega trenutka sem si obetal silno zanimivih prizorov. Prismo da! Ničesar neprijetnejšega si ne morem misliti, nego je breztežnost. Najsi bo naša vsemirska ladja relativno še tako majhna, je vendar nebesno telo kakor vsa druga, ki plavajo v vsemirju in mora torej imeti neko privlačnost, neko gravitacijsko središče. Res je gravitacijsko središče naše ladje precej točno v sredini kabine in zdaj vse reči streme tjakaj. Če ne bi bili vse premičnine trdno pribli ali privezani na stene, bi se nabrala sredi kabine v zraku

kepa vseh mogočih nepotrebnih stvari.

Najneprijetnejše je s tekočinami. Voda je pod pritiskom, pa se glisti kakor zobna krema iz pipe ter se zlobno stiska v okroglo kepo. Prav tako je — če smem biti odkrit — tudi z vsemi telesnimi tekočinami. Rabljene tekočine se "zlivajo" v izparilnik, včas pa se zlije seveda tudi kaj mimo. Posebno profesor Koder ima grdo navado, da poliva vodo, kadar si umiva roke. Potlej pa plavajo tiste umazane vodne kaplje proti sredini kabine. Po cele ure vise v zraku in se ti lepijo na obleko, kakor da bi tekdo opljuval. Povsem resno se že bavimo z mislijo, da se bo umivanje nehalo. Prav za prav smo imeli v načrtu vrtečo se kabino, tako, da bi težnost nadomestila sredobežna sila, toda načrta ni bilo mogoče uresničiti, ker bi se iz take kabine ladja ne mogla krmariti. Trdni odpadki niso tako nadležni kakor tekočine, ker se sproti biološko "uničujejo". Je pa vendar le vse skupaj velika svinjarija.

Pozimi mora biti na Marsu neznošno mrzlo. "Severni tečaj" sega tamkaj prav v širine našega zmernega pasu. Do 60. širinske stopinje je vse pokrito z ledom. Gora na Marsu ni. Pozimi pihajo vsi vetrovi proti severu. Spotoma zvrtničijo v zraku velikanske oblake prahu, za kaj izvemski močvirji, je v es Mars ena sama velikanska peščena puščava. Ledenomrzli peščeni viharji in nikjer nobenega zavetja . . . Saj bi zblaznel, če bi hotel razmišljati, kaj nas še čaka. In vendar morajo biti gori neka živa bitja. V Marsovem ozračju je prost kisik kakor na zemlji. Kisik je aktiven in bi moral biti že zdavnaj vezan v vsakovrstnih oksidih, če bi ne bilo rastlin, ki razstavljajo ogljikovo kislino. Prosti kisik je nevarljiv dokaz, da je na Marsu rastlinstvo. Rastlinstva si pa brez živali ne moremo misliti. Vprašanje je samo, kakšne utegnejo biti tiste živali. Naše visoko razvite živalske vrste so nastale v močnih klimatičnih spremembah v ledni dobi. Na Marsu pa lednih dob ni bilo in zaradi tega tudi ni bilo pogojev za razvoj kake višje inteligence. Življenski pogoji so ugodni samo za močvirske živali. Morda bomo srečali bobre kot najpopolnejše prebivalce Marsa. Bobre v zelo debelih kožuhih, s širokimi prsi in netopirskimi očmi. Nemara bomo o naleteli celo na prave netopirje, ki se hranijo od rojev koblice. Teh mora biti preobilica nad marškimi močvirji. Netopirji morajo imeti vsekako precej velika krila, da se lahko drže v redkem Marsovem zraku. Ljudi, ki bi živeli po mestih, pa na Marsu prav gotovo ni, ker bi se večje razsvetljeno mesto ponoči moralo videti skozi velikanske teleskope, ki jih premoremo na zemlji.

Bože, kako malo me slednjič brigajo vse te reči. Vse Marsove senzacije bi zamenjal za eno samo dobro cigaro.

Zemljo vidimo le še kot drobno zvezdico. Kako lepo je bilo v davnih časih na njej! V najbolj puhlem kinu bi se zdaj le bolj počutil, kakor v temle vzdušju najvišje duševne kulture. Profesor Godard je imel čisto prav, ko je dejal, da je prismojeno, kar nameravamo. Žal je zdaj prepozno in nobene poti nazaj — ali pa . . .

Spravil sem med tovariše listič z nadpisom: "Prečitajte in dajte naprej!"

Drugače ne gre, ker že zelo dolgo ne govorimo med seboj. Vsaka beseda sproži prepir. To mora biti že v zraku. Biti morajo nekakšni strupi, ki jih izdihavamo in zastrupljamo z njimi ozračje. Na listek sem napisal: 1. Tako ne more več naprej! 2. Vsi se smrtno sovražimo; ali naj čakamo, da bomo drug drugega pobili? 3. Kaj najstorimo? 4. Kaj naj počnemo na Marsu?

5. Na zemlji je še zmerom najlepše. 6. Vrnimo se!

Videl sem, kako so se vsem tresle roke pri čitanju. S'amo profesor Koder se je popraskal za uhljem in dejal: "Kajpa moramo, če nas hočete nesmrtno blamirati."

Hotel sem mu nekaj oporekati, pa sem se premagal, stopil malomarno k stikalni plošči in vklopil stikalo za vžiganje zavornih raket. Tisti mah nas je vse vrglo pod strop. Kakšen blažen občutek po tolikem času breztežnosti, ko nismo vedeli več, kaj je zgoraj in kaj spodaj. Zdaj smo spet začutili nekoliko teže. V splošni zmedbi mi je profesor Modrovič stisnil roko, Majer me je objel in prisegel bi, da sem opazil celo na Kodrovem licu prijazen nasmešek.

Zdaj se spet postavljamo v vrsto pred daljnogledom in opazujemo zemljo, kako postaja vse večja in večja. Če bi nujno ne potrebovali raket za pristaneke, bi jih nekaj kar zdajle prižgali, da bi se brzina še povečala. Vsi smo spet židane volje, kakor šolarčki ko se vozijo na počitnice. V takem razpoloženju bi lahko leteli tudi prav do Marsa. Toda le kaj naj človek tamkaj počne!

Ladijski dnevnik smo ves od kraja prepisali. Med beležke smo vrinili usodne vzroke, ki so nas prisilili, da smo obrnili raketo. Izgovorili smo se na nepredvidno katastrofalni učinek kozmičnih žarkov, na bombardiranje meteoritov, ki smo se jim morali izogibati v velikanskih ovinčkih, na katerih smo potrošili skoraj vse gorivo in zapisali tudi, da se je pokvarila kanalizacija, ki jo nameravamo pred pristankom sami popraviti v nered itd. Poglavitni vzrok, da so nam odpovedali živali, da zemljan na Marsu nima res ničesar iskati in da je na zemlji lepše kakor povsod drugod, pa smo iz dnevnika, ki nas ho opravičeval razočaranim zemljanom, seveda sporazumno izpustili.

PRVA REKLAMA

Dolga je pot od prvega poskusa trgovske reklame, ki so ga pred časom odkrili v Egiptu, do sodobne reklame, ki uporablja morje električne luči, zaposluje umetno obrt in celo letala, da ji s plini pišejo po nebeškem svodu.

Vendar pa je med tema razvojnima fazama komaj dobrih dva tisoč let. Egipčanska najdba dokazuje, da je staroveški šef reklame imel velik smisel za udarno in učinkovito hvalo svojega podjetja, čeprav je imel na razpolago le zelo nedostatna sredstva.

Prva reklamna deska sveta je nastala v tretjem stoletju pred našim štetjem. Podjetni razlagalec sanj je prišel na splečno misel, da je občinstvu tudi pisмено oznanil svojo obrt, ker sta mu po večnem kričanju go-

ŠKRAT

"Kaj, vlak je že odšel? Je pa spremljen vozni red!" Tako je. Zdaj odhaja prej je odhajal pozneje, pa je pa bo odhajal zopet pozneje."

NARAVNE BAJANICE

Nekateri rastlinoslovci so je dognali, da neka vrsta line izdaja prirodne zaklade svojemu okolišu. Profesor Wolf jim je imenoval bajanice rastline. Med nje spadajo v vi vrsti zlatice. V Kaliforniji ste neke vrste belo cvetoče mičevce, ki kaže, ali je v zlato vsebujoči pesek ali na in v kolikšni razsežnosti. Queenslandu poznajo nekste divjo češnjo, ki baje tudi ste samo tam, kjer je v zlato ali srebro.

V Montani poznajo posebno srebrno rastlino, v Avstraliji neke vrste nagelj, ki izdaja žična bakrove rude. V svetlu poznajo ljudstvo skoraj vsod, kjer so bili včasih rodu posebne rastline, o katerih ruje, da izdajajo bogate žil ali one rude.

V okolici Aalhena poznajo pr. Calaminsko vijolico, ki ste samo nad ležišči cinkove de. Bele breze so značilne za nezle rude, vendar se pa kakor trdi Wolf, ni vselej nesti.

Rastline so pač izbirič zemlji, kjer uspevajo, na virjih nikoli ne rastejo tiste so domače na peščenem in tako je prav verjetno, da se posamezne vrste specializirale na tak teren, ki mora bovati vsaj malenkost te ali rude.

tovo pošla sapa in glas. gal si je z naslednjim napisom: "Tvoje sanje, cenjeni sodnik, ljen, razlagam po pravilih gov. Srečna bodočnost! Morda s Krete razloži vse!" Sodnik reklama je v svojem bistvu kratka in jedrnata. Že v besedah mora povedati glavno. Kakor vidimo, je modrec s te poznal to zahtevo učinkovite reklame.

Back the Attack BUY MORE THAN BEFORE

Oglašajte v Enakopravnosti

MR. WAREX

"NOW HOLD IT MRS. DOAKS - HERE'S WHY SUGAR IS SHORT!!"

1. JAPAN STILL HOLD IMPORTANT PRODUCING AREAS. THEY DESTROYED CANE FIELDS IN ISLANDS WE'VE RETAKEN.

2. LAST YEAR CUBA'S DROUGHT CUT PRODUCTION OF THIS YEAR'S CANE CROP.

3. OUR FIGHTERS MUST HAVE SUGAR - IT GOES INTO SOLDIER'S FOOD, DRINK, MEDICINE AND MUNITIONS.

4. OVER APPLICATION FOR HOME CANNING SUGAR CUT INTO ALREADY SHORT SUPPLY.

5. STARVING EUROPE

6. SUGAR IS NEEDED TO HELP SAVE EUROPE'S STARVED MILLIONS.

FOR REST UNITED NATIONS SUGAR

— AND, MRS. DOAKS IN SPITE OF MUCH REDUCED WORLD SUPPLY WE GET NEARLY 60% OF ALL UNITED NATIONS SUGAR.

Pomladni sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Prisedil I. H.

(Nadaljevanje)

Zatopljena v misli sedi Marija pri Lazotovi postelji. Njegov otrok — nepopisna ginjenost jo objame. Da, bil je njegov otrok, kakor bi bil izrezan iz njega. Bil je isti plemeniti, drobn obraz, isti temni, kodrast lasje, katere je tolikokrat gladila — to je bil njegov nos, njegova usta — in njegove temne, ponosne oči, ki so jo sedaj gledale iz otročjega obraza v vročinskem sijaju. Toda misli na slični obraz — samo obdan s plavimi kodri — vroče ji postanejo oči. Na to ni smela misliti, ako je hotela do konca odigrati svojo vlogo.

Tedaj pa stopi Gabrijela v sobo. — Tedaj, sestra, kaj mislite? — jo vpraša tiho. — Zdravniki se vedno izogibljajo pravih odgovorov. Moj ubogi otrok! — In pogladi otroka po čelu. — Otrok pa postane še bolj nemiren.

— Proč, ti, — zakliče otrok, — saj nočeš nič vedeti o Lazotu. Lazo ti je v napotje, vedno me tepeš. — Gabrijela postane rdeča. — O, sestra, — se pritožuje, — kako sem nesrečna! Odkar je bolan, me kar ne more videti.

— To naj vas nikar ne skrbi, — pravi Marija pomirjevalno, — to je navadno pri bolnikih, da one, ki so jim v življenju najljubši, v boleznih pehajo proč in nočejo ničesar vedeti o njih. Nedavno sem imela slučaj, da bolna žena ni mogla trpeti pri postelji svojega moža, pri tem pa sta ves čas živela v najsrečnejšem zakonu. — Pomiri se, otrok moj, — pravi ljubezljivo in polno belu, hladno roko na otrokovo čelo. In to je pomagalo — Lazo vidno postane mirnejši.

Neprestano opazuje Gabrijela sestro. Sede na drugo stran postelje, ki je stala sredi sobe. Mimo nje, bogate in razvajene gospe so šla leta, toda na bledem obrazu deklice, ki ji je sedela nasproti, so zapustila sledove, ki so še bolj poglobili trpljenje in bolečine. In vendar si ni mogla tajiti, da je bila Marija nadnaravno ginljivo lepa. Izpod belega klobuka ji je porredno silil šop kodrastih las, katere je, neprestano potiskala pod klobuk. In njena milo, mirno obnašanje je bilo v popolnem skladu z resno in priprosto redovniško obleko.

Marija je v tem opazovanju občutila nekaj nadležnega mogoče jo je Gabrijela vendarle spoznala. Toda ne, nemogoče, kajti sicer bi se s kako besedo izdala.

— Milostljiva gospa, ali se ne bi hoteli malo počiti? — jo pravi. — Najbrže bomo imeli zelo težko noč.

— Ne, ne, sestra, — se brani Gabrijela, — kako naj najdem mir! Pustite me, da ostanem pri svojem otroku. — Sicer pa mora kmalu priti tudi moj mož. Pri teh besedah ostro opazuje Marijo, toda noben migljaj v njenem obrazu ni izdal, da je bila razburjena. Saj je bila Marija na to pripravljena, da se bo srečala z Wolfom in zadnja leta se je dovolj naučila zatajevati se.

— Ali ni ta poklic, katerega ste si izbrali, sestra, naporen in poln zatajevanja? — prične mirno Gabrijela, — priznati moram, da za to nimam ne poguma, ne moči. Gotovo ste obracunali z vsem, kar je v življenju lepega.

Marija se milo nasmeje. — Za vse ljudi ni vse prav, milostljiva gospa! Toda me mo-

ramo tudi biti. Spočetka mi je bilo zelo težko in včasih je bil že skoro konec mojih moči ter bi skoro obupala; potem pa sem stisnila zobe, da se ne bi obrnila in posrečilo se mi je premagati slabost. Ko sem se nekoliko privadila, je prišlo veselje in ljubezen — in milostljiva gospa — zdaj ne poznam nobenega lepšega poklica; krasno je! — Njene oči zablestijo, ko tako govori.

— Pa kako ste prišli do tega? — vpraša Gabrijela dalje. — Lazo je ležal mirno, kot bi spal, zato je bilo mogoče govoriti o tem, kar je hotela vedeti.

— Kako sem prišla do tega? — pravi Marija z boleznim nasmehom. — Čisto sama sem na svetu. Starši so mi zgodaj pomrli. Iz daljne dežele sem prišla tu-sem. Neka materina prijateljica, ki sem jo našla, me je pripeljala do tega poklica.

— Oprostite, sestra, malo preveč vsiljivo vprašanje, — toda seveda v ustih vsake ženske! Ali niste nikdar mislili na to, da bi se poročili? Kajti, kogar je narava tako obilno obdarila kot vas, ne more biti nikdar daleč od takega vprašanja.

Za trenutek oblije lahna rdečica Marijin blede obraz. Z velikim, mirnim pogledom odgovori:

— Ne, milostljiva gospa, na to nisem nikdar mislila. Včasih sem sanjala v svojem mladem, neumnem, deklinškem srcu o sreči in ljubezni, zatem pa pride življenje s svojo trdo roko in pokaže, da je končno prava sreča samo vestno izpolnjevanje svoje dolžnosti, da se mora posameznik podrediti splošnosti. — Moj poklic mi prinaša samo veselje. Ne morem vam popisati, kaj sem občutila, ko sem prejšnji teden nekemu neutiložljivemu očetu treh ljubkih otrok, ki so zboleli na škrlatinki, mogla prepustiti ozdravljenje, medtem ko je mati otrok ležala v otročnici. Ali si morete predočiti občutke uboge matere, ki je morala ležati in si ni mogla pomagati? Za mene je bilo zelo utrudljivo; ta postrežba — in vendar, kako sem bila poplačana s solzami veselja v očeh starišev! O, mogla bi vam mnogo povedati; mnogokrat dobi človek pogled v marsikatere človeško življenje in človeško tugo, česar ne bi nikdar mislil

in gre brezskrbno mimo vsega tega.

Gabrijela molči nekaj trenutkov, nato pa pravi: — Še nikdar nisem o tem premišljala; človek marsikaj ne opazi. —

Lazo postane zopet nemiren; prične se mu mešati in v vročici kliče papana in starega očeta. S trdo roko ga drži Marija in ga podpira pri krčevitih napadih kašlja, ki so stresli šibko telesce.

— Prosim, pojdite, milostljiva gospa, — jo pravi, — pogled na otroka vas preveč razburja.

— Ne, ne, — vzdihuje Gabrijela, — jaz ostanem! — Proti svoji volji je morala občudovati Marijo, ki je tako tiho, a odločno opravljala svojo dolžnost. Kašelji poneha in Lazo zopet leži, toda vzdihuje.

— Ubogi otrok! — pravi tiho Marija in ga nežno pogladi po čelu.

— Ali bo živel? — vpraša Gabrijela z bojznijo v svojih očeh. Njen materinski čut se je vendarle zbudil, ko je videla, koliko je moral otrok trpeti.

— Doktor Kornelius je dober zdravnik. Ga bo gotovo ozdravil, četudi vam ne morem prikriti, da je njegova bolezen zelo nevarna. Toda otrok ima zelo močno naravo, četudi izgleda zelo nežan.

Molče sedite obe dami in poslušate težko otrokovo dihanje. Tako poteče precej časa, ne da bi kafera izgovorila le besedo.

Tedaj pa čujete, da so se zaprla vrata. Gabrijela naglo vstane; to je Wolf! Potuhnjeno pogleda Marijo, ki je komaj slišala. Njene resne oči so neprestano počivale na otroku.

Kmalu se vrata tiho odpro in Wolf vstopi. Njegov pogled pade na črno postavo ob postelji. To je bila gotovo strežnica, katero je poslal dr. Kornelius. Njenega obraza ni mogel videti. Tiho stopi k svoji ženi in jo vpraša:

— Kako je Lazotu?

— Je boljši — malo je sedaj zaspal, — je bil njen odgovor. — Hvala Bogu, — mu pride globok vzdih iz prsi.

— Wolf, — nadaljuje Gabrijela, — Wolf, sestra Konsuela nam je res v veliko pomoč. — Zdravnik bi nam jo bil lahko že prej poslal. Čudovito zna pomiriti Lazota.

Wolf se obrne k sestri in hoče nekaj reči, toda beseda mu je zamrla v grlu. Marija dvigne oči in mirno počiva njen veliki pogled na nekakj tako ljubljene možu, medtem ko ji srce tako čudno utriplje, da se je balda, da bi ga kdo slišal. Trd od presenečenja stopi Wolf in nobene besede ne more izpregovoriti. Krčevito zgrabi njegova roka rob postelje in globoko se

skloni, da bi pogledal sestri v obraz.

Ali gleda vanj kak strah? Toda tukaj sedi ona, na katero je mislil dan in noč, njegova Marija, ob postelji njegovega otroka! To niso sanje — bila je resnica! Nobene besede ne pridejo skozi njegove ustnice — samo okamenele oči vprve v njen obraz.

— Kaj ti je, Wolf? — mu udari na ušesa glas njegove žene. Zgane se in si z roko potegnje preko čela. Samo en pogled v napeti Gabrijelin obraz z mogočnim izrazom mu je povedal, da je tudi ona spoznala Marijo, da se je veselila njegove zadrege, v njem pa je zrastle veliko zaničevanje do njegove žene, ki je bila brez vesti, brez srca.

— Nič! — pravi trdo in gre iz sobe, ne da bi rekel le besedo strežnici, ki je sedela s sklonjeno glavo. Zaničevalen nasmeje je obkrožil Gabrijeline ustnice; ta trenutek jo je odškodoval za mnogo.

Sicer ni nobena poteza na Marijinem obrazu razodevala njenega notranjega čustva, toda s čutom, ki ga ji je poostrila njena ljubeznost, je Gabrijela videla, v kaki zadregi je bila Marija, ko je zopet videla njegovega moža. In on sam! Nikdar še ni bil tako presenečen. Ves potrt je šel iz sobe; tako ga je to nenadno svidenje prevzelo.

Čez nekaj minut reče Gabrijela sestri:

— Ali smem sedaj za nekaj časa oditi? Lazo spi in se moram tudi nekoliko pobrigati za svojega moža. Ze se pritožuje, da ga zanemarjam. Toda, odkar je otrok bolan, nimam nobene misli za kaj drugega.

— Gotovo, milostljiva gospa — brez skrbi lahko greste, — pravi Marija. — Zdaj je bila sama. Globok

After New Honors

Weighted with medals and shooting for the national swimming championship is 17-year-old Frances Kenney of Raleigh, N. C., three-time Carolina swimming champion. She also holds three junior AAU national medals as well as relay team first place.

Production of Civilian Radios Gets Under Way

Production of radios for civilian sale has started in full force. One of the first radio production lines in the country is pictured at a Plymouth, Ind., plant. The capacity of the plant will shortly be 2,000 sets a day. This will aid materially in making radio sets available for almost every need. Production has speeded up beyond earlier reports with every indication that the market will shortly be well supplied.

Za delavce Za delavce

LIVARJI

Izborna prilika pri
NATIONAL MALLEABLE & STEEL CASTING CO.

Nobenih težav vsled preosnovne
Civilna produkcija v polnem razmahu
Smo 77 let na uslugo transportacijskim industrijam
The National Malleable & Steel Casting Co.
10590 Quincy Ave.

vzdih ji dvigne prsi — hvala Bogu, svidenje, katerega se je najbolj bala, je prešlo. Zdaj je morala samo gledati na to, kako bo premagala zapeljivi utis, ki ga je na njo napravil Wolf. O, njeno srce še ni odmrlo; nepokorno je bilo in njegovo utripanje ji je hotelo razbiti njene prsi. Sklenila pa je, da se bo z vso močjo protivila njegovemu vplivu. Na stare čase ni hotela misliti, temveč samo na svojo dolžnost in na to, zakaj je bila v hiši.

(Dalje prihodnjšč)

"Sweet" Outfit Helps Buy Bonds

"Sweet as sugar candy" aptly describes a frosty white eyelet-trimmed blouse, worn with purple and pink flower-splashed peplum skirt. Make it with a pattern available at local stores. Watch the War Bonds grow when you add your savings from sewing.

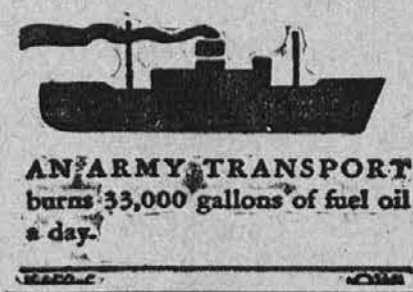
NAPRODAJ

Dobra prilika se nudi hitremu kupcu. Na Addison Rd. se prodaja 3 hiše, vsaka zase na svojemu lotu, vsaka po 2 družini. Vsaka hiša ima 2 forneze. Hiše so v jako dobrem stanju. Te hiše morajo biti prodane zaradi dedščine. Rojaki, požurite se, ker take prilike ni vsak dan. Hiša 6 sob na Edna Ave., blizu Addison Rd., samo \$5,800. Te hiše si lahko ogledate, če se zglasite pri JOS. LUSHIN-U, 7113 Myron Ave., ali pa pokličite HE 6054, ki je edini pooblaščen za to prodajo.

Hiša naprodaj

Proda se hiša za eno družino. 7 sob, v zelo dobrem stanju; velik lot blizu trgovin, busa in kare. 840 E. 155 St., ali pokličite LI 8779.

WHERE THE FUEL GOES

AN ARMY TRANSPORT burns 33,000 gallons of fuel oil a day.

OGLAŠAJTE V "ENAKOPRAVNOSTI"

Mali oglasi

Dajte vaš fornez čistiti sedaj. Boljša postrežba in boljše delo. Fornez in dimnik sčiščen po "vacuumu."
\$4 do \$6
National Heating Co.
Postrežba širom mesta
FAirmount 6516

Five-Point Recreation
15107 ST. CLAIR AVE.,
MU. 9525
Sedaj pod novim vodstvom. Imamo še več datumov odprtih za rezervacije za moške in ženske keglaške skupine.

EKSPERTNA POPRAVILA NA PRALNIH STROJIH
6902 ST. CLAIR AVE.
EN 4808
Odprto od 11. zj. do 11.30 zv.

Zakrajsek Funeral Home, Inc.
6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENdicott 3113

Kupujte vojne bonde!

GEORGE TOMASIR
Cementni kontraktor

Izdelujem hodnike, dovoze (driveways), zidam kleti in položim tla v garaži
5338 St. Clair Ave. HE 9721
Imamo 39 let izkušnje v temu delu

Točno in zanesljivo delo
Se priporočam

Oblak Mover

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

John Oblaka
1146 E. 61 St.
HE 2730

Za delavce

DELAJTE V MODERNEMU POSLOJU
THE TELEPHONE CO.
potrebuje

ŽENSKO delavke hišnih delavke
Downtown poslovanje
Stalno delo—Dobre plače
Polni ali delni čas
6 večerov v tednu
5:10 do 1:40 zj.

Zglasite se na
Employment Office
700 Prospect Ave. soba 201
od 8. zj. do 5. pop. dan
razven ob nedeljah

THE OHIO BEL TELEPHONE CO.

MLADA DEKLETA
da bi se učila šivanja moškega na power machine. Ako želite kmalu napredovati do plačanega stalnega dela. Tedenska plača \$1.00
THE LYON TAILORING CO.
2320 Superior Ave.

LIVARJI

Plača od ure na plumberski kovani opremi

Republic Brass
1623 East 45th St.
severno od Payne Ave.

Power Machine oprema
Izurjene na moških in ženskih šivanjih delavke. Tudi izurjene delavke za šivanje lukenj za žakete. Tedenska plača \$1.00
THE LYON TAILORING CO.
2320 Superior Ave.

TEŽAKI

5 dni v tednu
Menjajoči šifri
Plača od ure
ZAGAR TOOL
23880 Lakeland Blvd.
Euclid, Ohio

Mali oglasi

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St.
Prvovrstna popravila vrst radio aparatov

Zanesljiva popravila
RADIO APARATOV
Tube preizkusimo brez plačila
Shore Radio Service
15232 Waterloo Rd.

Pridite in ogledajte našo zalogo novih aparatov in zatorov in "drop-down" aparatov
PARKWOOD HOME FURNISHING
7110 St. Clair Ave.
Odprto ob večerih

KADAR KUPUJETE PRODAJATE POSREDOVATE
naprimer hiše, zemljišča, no ali farmo, se vedno na zanesljivo, pošteno in polno zadovoljstvo pri vsaki zavarovalni in nezgodam in za avtomobil

Gradimo tudi nove domače vašem okusu. Se priporočam
EDWARD KOVAČ
FRANK PREVORNA
NETTIE PRINCE

Kovač Real Estate
960 E. 185 St.